

Η Κιβωτός μεταφέρθηκε στην Ιερουσαλήμ

Εδάφιο κλειδί: «Και έφεραν την κιβωτό του Κυρίου, και την έβαλαν στον τόπο της, στο μέσον τής σκηνής, που ο Δαβίδ είχε στήσει γι' αυτήν· και ο Δαβίδ πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές μπροστά στον Κύριο.» - Β Σαμουήλ 6:17

Επιλεγμένα εδάφια: Β' Σαμουήλ 6: 1-19

Το εδάφιο-κλειδί μας γιορτάζει την επιτυχημένη εγκατάσταση της Κιβωτού της Διαθήκης από τον Βασιλιά Δαβίδ εντός των ορίων της Ιερουσαλήμ. Ο διώκτης του, ο βασιλιάς Σαούλ, είχε πεθάνει στη μάχη εναντίον των Φιλισταίων πέφτοντας πάνω στο ίδιο του το σπαθί. Η είδηση του θανάτου του δεν άρεσε στον Ντέιβιντ (ή Δαβίδ), αλλά μάλλον του προκάλεσε βαθιά. Ωστόσο, ο Δαβίδ ήταν πλέον ο μοναδικός εκλεκτός του Κυρίου. Ως εκ τούτου, ο λαός της φυλής του Ιούδα τον έχρισαν αρχικά ως βασιλιά τους, και αυτός καθιέρωσε την κυριαρχία του στη Χεβρώνα. Λίγο αργότερα, η εύνοια του Κυρίου προς τον Δαβίδ μαρτυρήθηκε περαιτέρω από τις υπόλοιπες φυλές του Ισραήλ που τον κήρυξαν βασιλιά τους.

Ο Δαβίδ ήταν ηγέτης μεγάλης ακεραιότητας και άνθρωπος σύμφωνα με την καρδιά του Θεού. (Α' Σαμ.

13:14) Οδήγησε το Ισραήλ στις στρατιωτικές νίκες τους και τον ευλόγησε ο Ιεχωβάς με πλούτο. Ο Θεός του έδωσε τη νίκη στη μάχη ακόμη και επί των Ιεβουσαίων στο φημισμένο απόρθητο φρούριό τους στο όρος Σιών, την Ιερουσαλήμ, την Πόλη του Δαβίδ. — Β' Σαμ. 5: 5-10

Το αποκορύφωμα των επιτευγμάτων του Δαβίδ θα είναι πλέον να φέρουν την Κιβωτό της Διαθήκης στην πόλη της Ιερουσαλήμ. Έγιναν μεγάλες προετοιμασίες. Τριάντα χιλιάδες άντρες σύμμαχοι του Δαβίδ θα πορευτούν στη μεγάλη πομπή. Μια νέα άμαξα που τραβούσαν βόδια, κατασκευάστηκε για να μεταφέρει την Κιβωτό στο νέο της σπίτι. Πλήθος μουσικών με κάθε είδους όργανα όπως λύρες, άρπες, ντέφι, καστάνια και κύμβαλα συνόδευσαν το θέαμα. Ήταν σίγουρα μια συναρπαστική στιγμή για τον νέο βασιλιά, αλλά διαταράχθηκε γρήγορα. Τα βόδια σκόνταψαν και η Κιβωτός παραπάτησε. Ο Ούζα άπλωσε το χέρι του για να το σταθεροποιήσει και ο Θεός, εν τω θυμώ του, τον σκότωσε. Η χαρούμενη γιορτή τελείωσε απότομα και ο Δαβίδ εξοργίστηκε με τον Κύριο, ίσως ντροπιάστηκε που η στιγμή της δόξας του τελείωσε άδοξα από τον Θεό. — Β' Σαμ. 6: 1-9

Η Κιβωτός μεταφέρθηκε γρήγορα στο σπίτι του Οβιδεδώμ. Τα άμεσα σχέδια του Δαβίδ ματαιώθηκαν, αλλά ο Θεός δεν είχε τελειώσει ακόμη μαζί του. Δεν δυσαρέστησε τον Κύριο ότι ο Δαβίδ ήθελε να φέρει την Κιβωτό στην Ιερουσαλήμ, αλλά ήταν δυσαρεστημένος με τον τρόπο που έγινε. Έγινε φανερό για τον Δαβίδ ότι η Κιβωτός δεν πρέπει να μεταφέρεται από ζώα, αλλά από ανθρώπους εξουσιοδοτημένους από τον Θεό να το κάνουν—όχι με άμαξα, αλλά στους ώμους τους. Το ότι

ήταν η κατάλληλη στιγμή για να φέρουν την Κιβωτό μαρτυρήθηκε από τις θαυμαστές ευλογίες που «έβρεχαν» στο σπίτι του Οβιδεδώμ. Δεν μας λένε ποιες ήταν οι ευλογίες, μόνο που ήταν τόσο εμφανείς που δεν μπορούσαν να αγνοηθούν. Κατά τη διάρκεια των τριών μηνών που η Κιβωτός παρέμεινε εκεί, η οικογένεια και ο οίκος του Οβιδεδώμ έλαβαν εκδηλώσεις της μεγάλης εύνοιας του Θεού. — εδάφ. 10-12

Αυτοί οι τρεις μήνες έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τα περισσότερα από εβδομήντα χρόνια που διέμενε η Κιβωτός στο σπίτι του Αβιναδάμπ. Δεν υπάρχει καμία καταγραφή της ευλογίας του Abinadab (Αβιναδάμπ) και του οίκου του από την παρουσία της Κιβωτού. Το μάθημα για εμάς είναι ότι μπορούμε να έχουμε την αλήθεια και το πνεύμα του Θεού, αλλά αν δεν τον ενθρονίσουμε σωστά στην καρδιά μας, αναλαμβάνοντας το βάρος και το προνόμιο της υπηρεσίας προς αυτόν, μπορεί να εμποδίσουμε τις ευλογίες του για εμάς. Ας θέσουμε σταθερά την παρουσία του Θεού στη μέση της καρδιάς μας.